

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Ivanov Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 30.06.2021 – 05.10.2021;
2. Instanța de apel: 04.11.2021 – 05.07.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 20.10.2022 – 07.12.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2021, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ivanov Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis parțial, acțiunea civilă înaintată de Florea Rodica, prin care se solicită încasarea de la Ivanov Veaceslav în beneficiul său a prejudiciului cauzat.

S-a încasat din contul lui Ivanov Veaceslav, în beneficiul lui Florea Rodica, născută la 04 aprilie 1977 cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune suma de 6500 (șase mii cinci sute) lei.

S-a încasat din contul lui Ivanov Veaceslav, în beneficiul lui Florea Rodica, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune suma de 3000 (trei mii) lei.

S-a încasat din contul inculpatului Ivanov Veaceslav în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei ca plată pentru efectuarea expertizei nr. 202102P1270 din 14 mai 2021.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive și a mijlocului material de probă.

Cererea administratorului SRL „XXXXX” Lombard, Cojocaru Veaceslav, prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte vătămată și civilă în cadrul cauzei penale nr.2021480588, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Ivanov Veaceslav, la data de 13.05.2021, aproximativ la orele 15:40 min., având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, după ce și-a acoperit fața cu o mască medicinală și și-a pus gluga de la scurtă pe cap, astfel încât să nu fie recunoscut, a intrat în magazinul „Vest”, situat pe str. XXXXX, mun. Chișinău și profitând de faptul că, în interiorul magazinului la acel moment nu se afla nimeni, spontan și fără careva motiv, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin bruscarea și lovirea cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului părții vătămate, i-a sustras în mod deschis cet. Florea Rodica, un lăntișor de aur de la gât, la prețul de 6500 de lei, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202102P1270 din 14.05.2021, echimoze la nivelul membrului superior stâng și membrului inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, precum și o daună materială în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Ivanov Veaceslav, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 05 octombrie 2021, în partea prin care Ivanov Veaceslav, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. c), e), f) Cod penal, stabilindu-i-se în baza acestei legi, pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu rejudecarea cauzei penale, și în baza art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Ivanov Veaceslav să fie suspendată parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (ani) închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea de 2 (ani) să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (ani), cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Ivanov Veaceslav.

În susținerea apelului a invocat că, sentința atacată o consideră neîntemeiată și nefondată în latura stabilirii pedepsei, or în conformitate cu prevederile art.7 Cod penal în coroborare cu prevederile art. 75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Apărarea a menționat că, inculpatul pe parcursul urmăririi penale, s-a căit sincer de cele comise, a recunoscut vina, a comunicat instanței disponibilitatea restituirii prejudiciului material și moral.

Totodată, în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, acesta necondiționat, și integral și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate ultimului, mai mult ca atât, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, relatând totalitatea circumstanțelor cauzei date.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2022, a fost admis apelul avocatului Chișca Maxim în numele inculpatului Ivanov Veaceslav, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2021, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță după cum urmează.

În temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, s-a constatat deținerea în condiții inumane a inculpatului Ivanov Veaceslav în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în perioada 11.06.2021 - 05.10.2021 în calitate de prevenit și s-a redus pedeapsa stabilită acestuia cu 86 (optzeci și șase) zile.

Termenul executării pedepsei aplicate lui Ivanov Veaceslav s-a calculat din 05.07.2022 cu includerea în termenul ispășirii pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de reținere, arest preventiv din 10 iunie 2021 până la 05.07.2022.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a constatat în temeiul art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, în afara temeiurilor invocate și cererile formulate de apelanți că, la judecarea cauzei în instanța de fond au fost admise erori de drept, care sunt susceptibile de a fi reparate în procedura de judecare a apelului, dar care nu vor înrăutăți situația inculpatului.

Instanța de apel a atestat că, instanța de fond la adoptarea sentinței din 05.10.2021, nu a ținut cont de prevederile art.101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, or, aceste prevederi legale impun în sarcina instanței de judecată, la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În acest context, instanța de apel a atestat că, în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Subsecvent celor enunțate, instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor legale citate supra, or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Ivanov Veaceslav sunt neîntemeiate, iar instanța de fond nu a constatat fapta comisă de către inculpat, or, nu „...se învinuiește în aceea că...” sau „...Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Ivanov Veaceslav în baza art. 187 alin.(2) lit. c), e), f) Cod penal...”, deoarece prin astfel de constatări se demonstrează nevinovăția inculpatului, dar nu se emite sentință de condamnare.

Astfel, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare însușindu-și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale făcute de către organul de urmărire penală, prin urmare instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a dat o apreciere proprie circumstanțelor constatate.

Mai mult, instanța de apel a considerat că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecătii. Or, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 24, 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a constatat că, Ivanov Veaceslav, la data de 13.05.2021, aproximativ la orele 15:40 min., având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, după ce și-a acoperit fața cu o mască medicinală și și-a pus gluga de la scurtă pe cap, astfel încât să nu fie recunoscut, a intrat în magazinul „Vest”, situat pe str. Xxxxx, mun. Chișinău și profitând de faptul că, în interiorul magazinului la acel moment nu se afla nimeni, spontan și fără careva motiv, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin bruscare și lovirea cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului părții vătămate, i-a sustras în mod deschis cet. Florea Rodica, un lăntișor de aur de la gât, la prețul de 6500 de lei, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202102P1270 din 14.05.2021, echimoze la nivelul membrului superior stâng și membrului inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent

dur, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, precum și o daună materială în proporții considerabile.

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Ivanov Veaceslav a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. c), e), și f) Cod penal, *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de către o persoană mascată, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”*

Aceste împrejurări, instanța de apel le-a constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care fiind analizate și apreciate de instanța de apel, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Așadar, în ședința instanței de apel inculpatul Ivanov Veaceslav fiind audiat suplimentar a susținut apelul declarat în numele acestuia, solicitând admiterea acestuia. A menționat că și-a recunoscut deodată vina, nu s-a eschivat și a conlucrat cu organul de urmărire penală. A solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 385 Cod de procedură penală.

În ce privește apelul declarat, instanța de apel a constatat că, concluziile primei instanțe expuse în sentință cu privire la stabilirea pedepsei închisorii în locurile de detenție a inculpatului, corespund circumstanțelor cauzei și persoanei inculpatului dar mărimea pedepsei în privința inculpatului poate fi ameliorată prin reducerea termenului de detenție în condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor martorilor, deoarece aceștia au fost audiați în cadrul urmăririi penale, iar inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la aprecierea măsurii și mărimii pedepsei cu închisoarea, va lua în considerare caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele săvârșirii acesteia, cât și de circumstanțele atenuante și agravante.

Din textul sentinței rezultă că la individualizarea judiciară a pedepsei inculpatului instanța a avut în vedere, dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de judecată a menționat că, instanța de fond a stabilit că, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. c), e), și f) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, iar după caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracțiunea se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de apel a relevat că instanța de fond la stabilirea pedepsei justificat a ținut cont de scopul pedepsei penale, care este de reeducare socială a inculpatului, de faptul că inculpatul prezintă pericol social și corectarea acestuia nu este posibilă fără izolarea lui de societate, instanța de judecată considerând rezonabil de a aplica în privința inculpatului Ivanov Veaceslav, pentru infracțiunea comisă, o pedeapsă sub formă de închisoare, a cărei mărime să fie în concordanță cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu motivul acesteia, cu persoana celui vinovat, cu circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea, cu influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, ca prin urmare termenul pedepsei să fie de 4 (patru) ani, fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care tocmai va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea celui din urmă, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, instanța a ținut cont de circumstanțele cauzei, de faptul că acesta și-a recunoscut vinovăția, a insistat asupra examinării cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, însă a determinat că, o altă pedeapsă cum este condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei, după cum a fost solicitată de către partea apărării, nu-și va atinge scopul propus, ținând cont de gravitatea faptelor comise și pericolul social sporit a unor astfel de acțiuni, or, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, pedeapsa sub formă de închisoare va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui Ivanov Veaceslav, cât și a altor persoane. Aplicarea pedepsei penale în cauză și executarea acestei sancțiuni, în mod firesc urmează să aducă la conștiința inculpatului pericolul faptelor sale și să excludă predispunerea de a mai comite asemenea fapte. Astfel, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, astfel ca condamnatul să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

În acest context, instanța de judecată a concluzionat că pedeapsa potrivită lui Ivanov Veaceslav este tocmai la caz și va avea drept scop cât restabilirea echității sociale, atât și corectarea celui din urmă, doar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța se bazează pe prevederile art. 2, art. 7, art. 61 și art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul și motivul legii și pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele părții apărării precum că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, or, Ivanov Veaceslav anterior fiind de nenumărate ori în conflict cu legea penală și condamnat pentru infracțiuni similare nu a conștientizat gravitatea și ilegalitatea comportamentului său delincvențial, astfel că, o eventuală încadrare a sa în societate se face imposibilă, nefiind stabilite

careva motive de a aplica prevederile art. 90¹ Cod penal în privința inculpatului Ivanov Veaceslav.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Ivanov Veaceslav a solicitat și constatarea condițiilor de detenție, degradante și inumane în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, cu solicitarea de a fi redus din termenul pedepsei, în temeiul art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că această cerință a apelantului este fondată și urmează a fi admisă deoarece: art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală prevede că, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța va reduce pedeapsa, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

Conform art. 3 a Convenției Europene a Drepturilor Omului prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

Instanța de apel a menționat că studiind raportul prezentat de către Penitenciarul nr. 13 s-a stabilit că, informația cu privire la suprafața celulelor în care a fost deținut Ivanov Veaceslav se referă la o suprafață totală calculată, fără excluderea mobilierului sau anexelor sanitare.

Așa fiind, prin prezentarea de către administrația penitenciarului a datelor privind suprafața celulelor în care Ivanov Veaceslav a fost cazat, aflarea deținutului s-a aflat sub minimul acceptabil.

Prin urmare, potrivit informației Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Ivanov Veaceslav a fost deținut în calitate de prevenit în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în perioada 11.06.2021 - 05.10.2021.

Astfel, instanța de apel a considerat că dificultățile cu care s-a confruntat Ivanov Veaceslav pe parcursul detenției sale în perioada 11.06.2021 - 05.10.2021, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat și potrivit art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, astfel, pornind de la principiul privind reducerea pedepsei în baza calculului stabilit de lege: 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, rezultă că inculpatul Ivanov Veaceslav beneficiază de reducerea pedepsei aplicate cu 86 zile.

Totodată, s-a reținut că estimarea de către reclamantă a prejudiciului material la suma de 12000 lei, instanța de fond justificat a considerat-o ca fiind neprobată, or, Florea Rodica în ședința de judecată nu a justificat în nici un mod diferența dintre prejudiciul material cauzat prin infracțiune indicat la faza de urmărire penală și cel indicat în faza judecării cauzei, indicându-se doar că ulterior în magazin a văzut că așa lănțișor din aur costă 12000 lei. Ele nu pot fi deturnate de la scopul lor, prin majorare, așa cum a solicitat reclamantul în acțiune, deoarece i-ar conferi acestuia un folos material necuvenit, fără justificare cauzală.

Pe cale de consecință, și în urma estimărilor efectuate pe o bază echitabilă, instanța corect a considerat oportun să admită parțial solicitările părții vătămate Florea Rodica, acordând acesteia suma de 6500 (șase mii cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

La fel, partea vătămată Florea Rodica a solicitat și încasarea prejudiciului moral de la Ivanov Veaceslav în sumă de 8000 mii lei.

Prin urmare, estimarea de către reclamant a prejudiciului moral la suma de 8000 mii lei, instanța de judecată justificat a considerat-o ca fiind exagerată, iar în urma estimărilor efectuate pe o bază echitabilă, a considerat oportun să acorde reclamantei Florea Rodica suma de 3000 (trei mii) lei în calitate de prejudiciu moral, ca fiind rezonabilă suferințelor cauzate. La stabilirea mărimii acestui prejudiciu instanța a ținut cont de faptul că i-au fost aduse vătămări a drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală a părții vătămate Florea Rodica.

Totodată, instanța de apel a reiterat că instanța de fond corect a soluționat și soarta corpurilor delictive.

La fel, instanța de apel a conchis că nu poate fi reținută solicitarea inculpatului privind aplicarea în privința sa a actului de amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM, nr. 243 din 24 decembrie 2021, or, Ivanov Veaceslav se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, prin urmare, în privința acestuia, prevederile Legii menționate, nu sunt aplicabile.

Generalizând aspectele invocate, instanța de apel a concluzionat despre admiterea apelului avocatului Maxim Chișca în numele inculpatului Ivanov Veaceslav, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2021 în partea aplicării art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, în termen, prin care indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, în partea menținerii dispozițiilor sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii privind aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Ivanov Veaceslav să fie suspendată parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (ani) închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea de 2 (ani) să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (ani), cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Ivanov Veaceslav.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică următoarele:

- potrivit art.427 alin.(1), pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care

se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- recurentul consideră sentința atacată neîntemeiată și nefondată în latura stabilirii pedepsei;

- apărarea menționează că condamnatul, Ivanov Veaceslav pe parcursul urmăririi penale, s-a căit sincer de cele comise, a recunoscut vina, a comunicat instanței disponibilitatea restituirii prejudiciului material și moral. Totodată, în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, acesta necondiționat, și integral și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate ultimului, mai mult ca atât, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, relatând totalitatea circumstanțelor cauzei date;

- avînd în vedere dispozițiile art.7, 75, 78 și 79, 90¹ Cod penal, precum și de explicațiile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 11.11.2013, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia persoana vinovată și circumstanțele agravante și atenuante, recurentul conchide asupra temeiniciei executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului Ivanov Veaceslav să fie suspendată parțial.

6. Pe marginea recursului declarat de avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, cu toate că indică la general, fără a le motiva temeiurile prevăzute la alin. (1) pct. 6), 8), 12) art. 427 Cod de procedură penală, acesta critică de fapt pedeapsa aplicată inculpatului Ivanov Veaceslav, solicitând o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, temei ce se încadrează la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și

de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, invocând neîntemeiat și fără a motiva temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Totodată, Colegiul penal reține, că recurentul nu contestă decizia instanței de apel în partea aplicării în privința inculpatului Ivanov Veaceslav a prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală.

Prin urmare, analizând argumentele invocate în recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar prima instanță și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii ce ține de domeniul patrimoniului, prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare (f. d. 138, vol. I) care a fost admisă de către instanță (f. d. 189-190, vol. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art.187 alin.(2) lit. c), e), f) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Conform alin.(1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de

influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

La capitolul individualizării pedepsei aplicate inculpatului Ivanov Veaceslav, instanța de recurs ordinar consideră, că instanța de apel, just a ajuns la concluzia menținerii sentinței instanței de fond de condamnare a lui Ivanov Veaceslav în baza art. 187 alin.(2) lit. c), e), f) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art.7, 61, 75, 76-78 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de apel menținându-i lui Ivanov Veaceslav pedeapsa cu închisoare, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de scopul și motivul acesteia, de persoana inculpatului, care nu este la prima abatere de la lege, anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii similare (f. d. 28-29, vol. I), fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare, cu suspendare pe termen de probatiune, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final menținându-i inculpatului Ivanov Veaceslav, o pedeapsă echitabilă.

În același timp, Colegiul penal menționează că aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, așa cum solicită recurentul este o prioritate a instanțelor judecătorești și nu o obligațiune, și deci, instanța de apel, just a ținut cont de dispoziția legii vizate, menținând încadrarea juridică a acțiunilor lui Ivanov Veaceslav și aplicarea pedepsei în coraport cu fapta prejudiciabilă comisă.

La fel, se reține, că datele cu privire la faptul că în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, inculpatul necondiționat și integral și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, relatând circumstanțele cauzei date, s-a căit sincer de cele comise, a comunicat instanței disponibilitatea restituirii prejudiciului material și moral au fost luate în considerație la stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului de către prima instanță.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a pronunțat decizia pe cauza penală dată, temei de a interveni nu s-a constatat. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că instanța de apel nu a motivat suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, iar circumstanțele invocate de recurent nu sunt în stare să răstoarne soluția.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanțele judecătorești inferioare au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și au aplicat inculpatului o

pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept invocate, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Ivanov Veaceslav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie